

Rdeča nit uspeha — kadri

Vsak dan lahko spremljamo podatke o katastrofalnem položaju slovenskega gospodarstva. Proizvodnja stalno pada, izgube se neverjetno povečujejo. Do včeraj dobra podjetja so pred stečaji, veliko pa jih je že propadlo. Ta čas je v Sloveniji že več kot 120.000 nezaposlenih.

Izgovori za tako slabo gospodarjenje so podobni: izguba jugoslovanskega in vzhodnega trga, povečan uvoz v Slovenijo, neustrezen tečaj tolarja, previsoke obresti, previsoke plače itd. Malokje bomo zasledili samokritično oceno, vemo pa, da je za slab položaj podjetij krivo slabo vodenje, nesposobnost kadrov, nizka produktivnost, preveliki ali nepotrební stroški. To so glavni vzroki za take razmere. Dolej smo namreč živeli v sistemu, v katerem ni nihče skrbel za smotrno poslovanje. Produktivnost je bila slaba, dobro so živeli lenuhi in mnogi, ki niso prav ničesar doprinesli k naši blaginji. Na drugi strani pa sposobni in pridni delavci nikoli niso dobili zasluženega, zato je bilo teh iz leta v leto manj.

Sedaj smo se naenkrat znašli v tržni ekonomiji in spoznali kako smo pravzaprav slabo pripravljene na te spremembe. Večina našega gospodarstva ni sposobno uspešno prodajati svojih izdelkov na zahodnem trgu, saj zato tudi ni pravih produktov, naše cene, pa so zaradi nizke storilnosti in kvalitete, neustrezne in nekonkurenčne. Podjetja, ki sicer izvažajo, pa večinoma s svojimi cenami ne morejo pokriti vseh stroškov in ustvarjati dobiček.

Ponosni smo, da v Alpini položaj ni tak, kot na splošno govorimo za naše gospodarstvo. Kljub temu z doseženim še zdaleč nismo zadovoljni. Imamo še ogromno

rezerv za izboljšanje naše učinkovitosti, čeprav smo v smeri prilagajanja novim pogojem naredili že ogromno.

Lahko trdim, da smo v boljšem položaju predvsem zato, ker smo že pred leti začeli odkrivati vzroke za težave znotraj podjetja, in jih uspešno reševali. Že tedaj smo ugotovili, da je zelo nesmiselno tarnati kdo izven nas je kriv za naše težave.

Objektivna primerjalna analiza z nam podobnimi podjetji na Zahodu, ki so obenem tudi naši konkurenti, je pokazala, da je naša produktivnost bistveno slabša, da so materialni stroški proizvodnje preveliki, da imamo mnogo preveč režije, in ostalih režijskih stroškov. Na drugi strani pa, da bomo morali še marsikaj vložiti v razvoj in marketing. Lastna blagovna znamka in njen image je bolj pomemben, kot smo nekoč mislili. Podobno smo se lotili tudi drugih naših slabosti, saj druge izbire nismo imeli. Zavedali smo se, da moramo doseči kvaliteto, ki bo na ravni zahodne konkurence, sicer bomo propadli. Odločili smo se, da s svojim delom dostojno zaslužimo in tudi ustvarimo profit za vlaganje v nadaljnji razvoj firme.

Samo tak način razmišljanja in seveda tudi konkretno delo na vseh področjih, nam je omogočilo, da danes ne razmišljamo več o preživetju, temveč o novih kvalitetah in ciljih za prihodnje.

Kdo lahko trdi, da so naši rezultati posledica ugodnejših pogojev, kot jih imajo drugi? To so rezultati našega dela, rezultat dela vsakega od nas. Marsikaj lahko pokazemo:

- izgubili smo 80% trga (neustrezne zime, izguba jugoslovanskega in vzhodnega trga). Vse to smo nadomestili z novimi trgi in programi z izvozom na Zahod.

- v petih letih smo na novo zaposlili 500 delavcev in nikogar odpustili,

- na področju razvoja dosegamo rezultate, ki nam jih zavidajo celo naši konkurenti na Zahodu,

- naglo se vzpenjamo v višje cenovne razrede, ki prinašajo boljši iztržek,

- bistveno smo znižali raven naše zadolženosti,

- stalno izboljšujemo produktivnost,

- obseg fizične proizvodnje in prodaje se povečuje,

- na športnem programu prodajamo skoraj izključno pod lastno blagovno znamko, naglo pa se povečuje prodaja pod našo blagovno znamko tudi na modnem programu,

- skrbimo za nove kadre in za izobraževanje obstoječih,

- režijo smo zmanjšali za več kot 30%,

- bistveno smo znižali materialne stroške proizvodnje, kakor tudi režijske stroške.

Še bi lahko pisal o uspehih, vendar je že to preveč. Naše misli morajo biti usmerjene v nove naloge in cilje. Teh je še vedno veliko, več kot smo jih že dosegli. O tem pa drugič.

Bojan Starman

Pravzaprav je osnovno vprašanje, ki nas tare: kako kaj prihraniti — na eni strani oz. kam vložiti vsak tolar (dolar), ki trenutno ni v proizvodni — na drugi strani.

To je dvoje vprašanj, na katere moramo najti odgovor (odpreti padalo) preden bi propadli (treščili ob tla). Da, zares tako krut zna biti ta poslovni svet.

Za izkušene poslovneže (padalce) ni še nič hudega, če padajo z veliko hitrostjo, važno je, da strah ne omrtviči misli in hitrih reakcij. Čista špekulacija je namreč računati na to, da se bo kar zgodil čudež in (ali) da se bomo rešili po naključju. Oboje se tudi dogaja, toda dober poslovnež na srečo računa le kot na dodatno možnost.

Kako torej ravnati? Poznati je treba sebe, veliko vedeti o okolju, kjer se uveljavljamo in strokovno obvladati poslovno-proizvodni proces.

Ko govorimo o sebi, razmišljamo o naših prednostih in slabostih. Ko razmišljamo o trgu (in partnerstvu) ne pozabimo na neizkoriščene možnosti; ko se lotimo trdega dela pa moramo biti dosledni in kakovostni.

Morda nam bo delo tako v užitek in korist.

N. P.

DOGOVARJAMO SE - DOGOVORILI SMO SE

Izkušnje na področju organizacije podprte z računalnikom

Trenutno je z računalnikom proizvodnja podprta na naslednjih področjih:

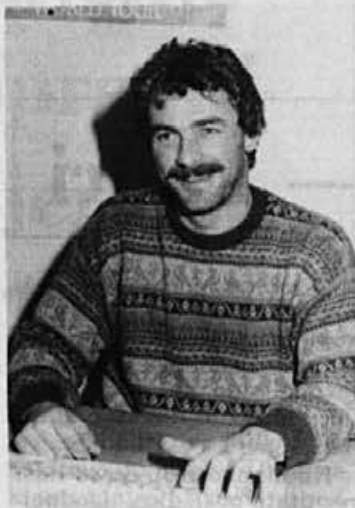
— spremljanje podatkov o končnih izdelkih: opisi, ceni-ki,

izračun materialnih potreb,

— razpis proizvodnje: kreiranje planov iz naročil prodaje, razpis spremne dokumentacije (spremeni in krojni listki), hkrati je bila uvedena tudi črna koda,

— spremljanje proizvodnje: zajem podatkov o izdelanih planih po oddelkih s pomočjo črtne kode, zadnji del je trenutno v končni fazi testiranja, da pa bodo podatki na računalniku točni bo pa potrebno še nekaj stvari urediti.

V oddaljenih obratih (Col in Gorenja vas) so uvedeni

Jure Erznožnik, organizator v SOI

osebni računalniki in izdelani programi za delo, ki ga opravljajo obračunovalke. Podatke ob koncu meseca prenašajo po telefonu v Alpino. S tem je v veliki meri olajšano delo obračunovalk.

Večino dela lahko sedaj opravijo brez nepotrebne vožnje v Žiri (kot je bilo to prej).

Vzporedno s tem se pripravljamo že tudi na računalniško izmenjavo podatkov, kjer bomo za začetek poizkusili s prenosom naročil iz Alpine v Peko.

Izkušnje ob tem pa so med drugim naslednje:

Delo na področju opisov in cenikov, izračun materialnih potreb je že utečeno. Še največja težava je veliko število popravkov opisov, kar neposredno povzroča tudi številne popravke materialnih potreb. Problem je bil že večkrat izpostavljen, vendar kakšne učinkovite rešitve tu še nismo našli.

Razpis in spremljanje proizvodnje: razpis spremne dokumentacije z računalnikom je zelo razbremenil delavke, ki so tu prej delale ročno, tako da se sedaj v razpisu izpisujejo tudi nalepke za na parske škatle (s skico in črtno kodo). Spremljanje proizvodnje še ni dokončno steklo, potrebno bo še kontroliranje zajetih podatkov in sčasoma opustitev ročnih poročil o izdelanih planih.

Vedno bolj se uveljavlja osebni računalnik, s tem pa se povečuje tudi potreba po prenosih podatkov na ali s centralnega računalnika.

Zaradi vse večje potrebe po prenosih podatkov, tako iz oddaljenih obratov, kot od poslovnih partnerjev, je bil v računskem centru posebej za to kupljen osebni računalnik, ki bo služil v glavnem za prenose podatkov iz ali v Alpino.

Jure ERZNOŽNIK

Svobodni sindikati o lastninjenju

Kot je videti, Svobodni sindikati v Alpini svoje delo zastavljajo kar široko. Zadnji pereč problem, ki so se ga lotili širše, so bile plače.

Se več pa seveda razmišljajo tudi o lastninjenju, ki naj bi bilo pravično in pošteno. O vsem tem sem se pogovarjal s predsednico Natašo Demšar in članoma Izvršnega odbora Svobodnih sindikatov v Alpini Milanom So-

vincem in Marjanom Can-
karjem.

»Če govorimo najprej o plačah, mi v sindikatu menimo, da bi morale ostati na isti ravni kot so sedaj. Ne sprejemamo kritike, češ da se brigamo predvsem za plače in da ne mislimo na bodočnost. Če bi namreč bilo tako, potem se ne bi pogovarjali, čeprav vemo, da bi bile danes plače v Alpini 3% nižje. Lahko zatrdimo, da v tej zvezi z vodstvom Alpine mislimo podobno,

saj eni in drugi ne mislimo samo na danes, temveč tudi na jutri. Vemo tudi, da je plača velik strošek in da lahko pomembno vpliva tudi na poslovni uspeh.

Kar zadeva lastninjenje, pa mi v Svobodnih sindikatih spremljamo razvoj (spreminjanje zakonodaje na tem področju) in lahko rečem, da bomo v tem okviru tudi delovali. Kaj konkretnega je v tem trenutku težko narediti, ker še ne vemo, kaj bo končno prinesla zakonodaja. Je pa naš predstavnik v komisiji, ki je organizirana na ravni podjetja in tam zastopa stališča Svobodnih sindikatov. Naše mnenje je, da delavski svet, tak kot je sedaj, ne more ustrezno zastopati delavstva, saj bi sprejemal predvsem le predloge vodstva podjetja. Prav zato predlagamo, da bi potem, ko bi v Alpini na podlagi zakonskih osnov pripravili program preoblikovanja podjetja, izvedli referendum, da bi se ljudje sami lahko odločili, v kakšni obliki se bi podjetje preoblikovalo. Seveda menimo, da je treba za vse to pripraviti ustrezne osnove in lahko rečemo, da komisija deluje dokaj ustrezno in pravično. Menimo tudi, da je treba ljudi sproti in temeljito informirati o vseh vprašanih v zvezi s preoblikovanjem lastnine v Alpini, da se bodo lahko ustrezno odločili. Zavzemamo se, da bi sindi-

kat imel svojo vlogo in predstavnika tudi v prihodnjem upravnem odboru, ki bo upravljal podjetje. Sindikat se namreč ne bori le za delavca, kot se temu reče, temveč tudi za firmo, čeprav nam nekateri to ne priznajo.

Omenili bi še eno izmed naših pobud, ki pa potem ni bila sprejeta. Ko smo dobili prve certifikate že v lanskem letu, smo menili, da je to v redu. Vendar smo bili mnenja, da bi morali dobiti vsi zaposleni enak osnovni znesek, potem pa še različno glede na leta službe, saj ni pošteno, da bi nekdo dobil zato, ker je trenutno na visokem položaju veliko, tisti pa, ki je že desetletja v Alpini, glede na svojo osnovno plačo, toliko manj. Mislimo tudi, da je delna razdelitev premoženja tudi nekakšna možnost, da se omeji, da bi le posamezniki oz. le ožja skupina ljudi prišla do večjega dela premoženja, saj vemo, da se je to premoženje ustvarjalo več desetletij in da je soustvarjalo veliko delavcev in upokojevcev Alpine.

Skratka, v ta proces smo se vključili in se bomo še naprej s svojimi predlogi preko komisije in tudi s svojim delovanjem prizadevali, da bo delitev premoženja pravična, da bo preoblikovanje iz družbenega v zasebno teklo res pošteno in korektno.

Nejko PODOBNIK

»Mala« šivalnica po prvem maju deluje z večjimi zmogljivostmi

V Rovtah se bojijo sprememb

»Delamo sandale za domače tržišče, še vedno pa tudi obutev za Rockport,« je povedala vodja obrata v Rovtah Majda Pek.

»Običajno izdelamo dnevno okrog 576 parov gornjih delov za Rockport, poleg tega pa še 400 parov sandal ali pa 200 parov škornjev za domače tržišče. Delo se kar dobro odvija, saj je tudi dovolj dobro pripravljeno. Seveda pa se zgodi, da ni vedno vse skompletirano, tako kot bi moralo biti. Včasih ugotovimo napake na zgornjem usnju. Seveda napake delamo tudi sami. V tem primeru mora delavka, ki napako naredi, sama razdreti gornje dele, da jih potem ponovno sešijemo.

Kar zadeva organizacijo po blokih (to je 144 parov), je dobra, ker imamo večji pre-

gled nad izdelano obutvijo, kakor tedaj, ko smo delali po planih.

Kot že rečeno, smo zadovoljni, da izdelujemo obutev za Rockport, saj so delavke tega dela navajene. Dogaja pa se, da moramo proizvodnjo zaradi različnih razlogov menjavati tudi večkrat dnevno, kar seveda izredno zmanjša količine, pa tudi poslabša kakovost.

Norme trenutno kar dobro dosegamo, bojimo pa se, ko bo prišlo do sprememb, tedaj bo storilnost bistveno manjša.

Opozorila bi tudi na pomanjkanje nekaterih strojev, npr. kantirke in strojev za zagibanje, ki bi jih morali zamenjati,« je še povedala majda Pek.

N. P.

Majda Pek in Kati Jereb v Rovtah organizirata proizvodnjo

V proizvodnji v Rovtah se bojijo menjav

Material v več barvah moti proizvodnjo

Iz proizvodnje v Šentjoštu

»Ves april in še do srede maja bomo izdelovali moško obutev za Interconti (8000 parov), to je 300 do 340 parov dnevno,« je pripovedoval vodja obrata Peter Mlinar.

»Pozna se, da je kakovost, kakor tudi produktivnost večja, kadar so večje serije. Popolnoma drugače pa je, ko pridejo novi artikli in je spet potrebno uvajanje.

Kar zadeva težave, lahko rečem, da včasih ne dobimo

dobro skompletiranih materialov za zgornje dele (v blokih), da se zato v obratu kopičijo nedokončani zgornji deli.

Drug problem, ki je trenutno zelo velik, zadeva podlogo, ki je v mnogih niansah, čemur je botrovalo več dejavnikov. Praviijo, da najprej ni bilo dovolj sekal, pa tudi barva usnja ni enaka. Tako je sedaj težje skompletirati posamezne partije oz. obu-

tev po blokih. Marsikdaj pa je potrebno zgornje dele tudi razparati in ponovno sešivati. Manjše težave so bile tudi z etiketami, ki jih prišivamo na steljke.

Če strnem to oceno, lahko rečem: prejšnji mesec smo bili uspešni, dobro smo dosegli norme.

Zato so ljudje tudi razmeroma dobro zaslužili. Proizvodnja kar dobro teče, problemi pa nastopijo tedaj, ko so menjave artiklov. Tega se bojimo. Prav zato si želim, da bi bilo vse delo pripravlje-

no tako kot je treba, da bi bil material ustrezen in da bi se sestavni deli skladali. Potem bi bilo veliko manj težav in proizvodnja bi dosegla večjo produktivnost, pa tudi kvaliteta bi se izboljšala.

Kar zadeva strojni park, bi povedal, da imamo potrebe po nekaj novih strojih, saj imamo še več strojev Minerva. Elektronski stroji Pffaf s hkratnim striženjem nitk so hitrejši, tako da bi lahko naredili veliko več.

N. P.

Marija Kozjek

Marija Setničar

Zdravko Vehar ugotavlja še zadnje napake

»Pravzaprav sem odgovoren za kompletiranje pošiljk za izvoz,« je povedal Zdravko Vehar v skladišču končnih izdelkov.

»Trenutno največ delamo za Rockport, potem Effegi, pa Godarja, Interconti, pa tudi za Rusijo. Kot že rečeno, je moja naloga, da pripravim in skompletiram pošiljke, da lahko gredo na pot. Pri tem je seveda kar precej težav. Gre za to, da pogosto prihaja do tega, da kupci, ki so naročili obutev, ne pošljejo pravočasno ustreznih etiket. Kljub temu, da že zahtevajo obutev, pogosto čakamo etikete, ki bi jih morali poslati isti naročniki. Kupci tudi pogosto spreminjajo svoje zahteve, kar še podaljša čakalno dobo obutve v našem skladišču. Ko pride do sprememb, je s tem veliko več dela, kot bi ga bilo sicer, če bi bila vsa ta navodila z dokumentacijo sporočena pravočasno in da bi lahko to uredili že v našem finišu oz. ob pakiranju.

Kot že rečeno, je treba pošiljke skompletirati. To pa pomeni, da me ne zanima obutev, ki je na kontroli opredeljena kot obutev prve kvalitete, temveč le obutev, izmed katere je potrebno skompletirati preostale količine. Tako se pogosto znajdem v težavah, ko je treba čevlje sparati. Včasih se zgodi, da moramo zaradi čiste malomarnosti in nestrokovnosti izdelati več sto parov dodatnih količin. Če se zavedamo, da to še dodatno moti proizvodnjo, je škoda zelo velika.

Zares mislim, da bi se morali bolj zavedati, kako je treba delati, da bi v posameznih oddelkih ne spuščali naprej neustrezno izdelane obutve, saj kupec plača le prvovrstno kvaliteto. Zavedati se namreč moramo, da tudi obutev, ki je bila opredeljena kot A kvaliteta še vedno pregleda prevzemalec, ki lahko zaradi škarta, ki ga ugotovi, zavrne celotno pošiljko«

N. P.

Zdravko Vehar odkriva še zadnje napake v naši proizvodnji

Aktualni intervju

Čevelj, ki ga izdelujemo, moramo imeti radi

Pogovarjamo se z vodjem kontrolne službe Marjanom ŠPEHOM:

Delo-življenje: Ste zadovoljni s kakovostjo, ki jo v Alpini dosegamo sedaj?

Marjan ŠPEH: Ne najbolj, lahko bi bilo boljše. Mislim, da se premalo zavzamemo, da bi dosegli boljše kvaliteto. Kakovost je včasih odvisna od materialov, včasih od modelov. Velika večina slabe kakovosti pa izvira iz površnosti posameznikov.

Delo-življenje: Ali gre tudi za organizacijske napake?

Marjan ŠPEH: Deloma tudi, vendar je največ odvisno od odnosa do dela. Očitno je kakovost odvisna tudi od razporeditve. Opazi se, da je slabša kakovost ob ponedeljskih in pred ali po praznikih. Malo za šalo lahko rečem, da je odvisna celo od lune.

Delo-življenje: Ali je torej reklamacij preveč?

Marjan ŠPEH: Res je reklamacij kar veliko, vendar so vzroki za to naslednji: počeni podplati, različne barve zgornjih delov (posebno to velja pri analinskih kožah, pa tudi pri nubuku in velurju). Veliko reklamacij je tudi zaradi slabega sukanca pri treking, kakor tudi pri tekaški obutvi. Tako nam pogosto ne ostaja drugo, kot da reklamacijo priznamo. Na vsak način pa nam s slabšo kakovostjo pada naš ugled.

Delo-življenje: Kako bi torej to izboljšali?

Marjan ŠPEH: Končna kontrola ne more nič rešiti. Mislim pa, da bi morali bolj delovati preventivno, v pripravi in v samem ciklusu proizvodnje, kjer bi se problema kakovosti morali zavedati, tako vsak posameznik, kot vodje in to v vseh naših oddelkih, v dislociranih obratih in pri kooperantih. Mislim, da bi ljudje, ki delajo, morali imeti izdelek radi. To je vendarle naš kruh.

Torej, potrebno bo več pravnega čuta do dela, vemo pa tudi, da k temu prispeva tudi ustrezno nagrajevanje.

Nejko PODOBNIK

Zadovoljna z našimi čevlji

Barbara Kalan smuča že od zgodnje mladosti. Je članica Alpetoura iz Škofje Loke. Sodi med naše najbolj perspektivne smučarke, saj je med deklicami do petnajstega leta med najboljšimi v državi in je letos zaradi uspehov napredovala v C reprezentanco.

Želi si nastopati v svetovnem pokalu in na olimpijskih igrah. Že tri leta vozi z Alpininimi čevlji, s katerimi je zelo zadovoljna. Na sliki s svojim trenerjem Tomažem Šturmom.

KAKO USTVARJAMO

»Modeli so dobri, čakamo na kupce«

Računalniška kopirka je začela s polno zmogljivostjo

Nov tekmovalni čevelj za alpsko smučanje je potreben

Alpina je v starostni kategoriji dečkov in deklic v alpskem smučanju dokaj močno prisotna. Tekmovalci so z našimi čevlji zelo zadovoljni.

Zanimiva je primerjava, koliko tekmovalcev vozi z našimi oz. čevlji drugih proizvajalcev. Na državnem prvenstvu letos so tekmovalci vozili z naslednjimi čevlji: dečki: Alpina 33, Tehnica 17, San Marco 14, Reichle 3, Nordica 1, Dynafit 2; deklice: Alpina 18, San Marco 10, Tehnica 6, Reichle 4, Nordica 2, Salomon 1.

Na državnem prvenstvu starejših dečkov in deklic v alpskih

disciplinah v Kranjski gori je štartalo razveseljivo veliko število tekmovalcev v obeh konkurencah.

Ugotavljamo torej, da nam ni treba skrbeti za podmladek. Če pa primerjamo prisotnost Alpine v višjih — starejših kategorijah, Alpina ni tako močno prisotna, npr. pri uvrstitvah med prvih 10, kar pa potrjuje odločitev za nov tekmovalni čevelj. Vedeti namreč moramo, da je pred leti precejšen del najboljših naših tekmovalcev vozilo z Alpini-nimi, sedaj pa jih med najboljšimi ni.

Še uspešnejši smo med tekači in biatlonci

TEK: V pretekli sezoni smo v Alpini na novo opremili dve državni reprezentanci: celotno ekipo Belorusije — 13 tekmovalcev in delno ekipo Češkoslovaške — 6 tekačev. Tako smo več ali manj servisirali ekipe šestih državnih reprezentanc.

V celoti so tekli na naših čevljih tekači Belorusije, Hrvaške in Slovenije. Iz ostalih reprezentanc pa naslednje število tekmovalcev: Italija — 7, Norveška — 4, Švedska — 2. Tako je na tekmah v svetovni konkurenci: svetovno prvenstvo, svetovni pokal, alpski pokal in ostale mednarodne tekme ter državno prvenstvo tekmovalo z našimi čevlji 37 reprezentantov.

Rezultati so za Alpino vzpodbudni. Tekači, kot so: Langli, Fauner, Ottosson, Alsgaard in Paruzzijsva so opravičili pričakovanja predvsem na svetovnem prvenstvu. Osvojili so 4 medalje. Trenutno so to tekmoval-

ci, ki lahko dobro promovirajo Alpino.

BIATLON:

Tudi v biatlonu je Alpina pridobila nove reprezentance. Prvič smo opremili tekmovalce iz Belorusije, z olimpijskim prvakom Aleksandrom Popovom na čelu, ekipo Bolgarije in tri biatlonce Velike Britanije.

V svetovnem pokalu je z Alpini-nimi čevlji štartalo 42 biatloncev. Tri zmage v svetovnem pokalu, štiri uvrstitve med prve tri in medalja na svetovnem prvenstvu v Bolgariji, je zgovoren dokaz o kvaliteti tekmovalcev in naših čevljev.

V mladinski konkurenci v biatlonu, razen reprezentance Slovenije, v Alpini direktno ne opremljamo nobenega tekmovalca. Po mladinskem svetovnem prvenstvu v Ruhpoldingu pa si lahko pripišemo 7 medalj. Imamo torej potencial, za kate-rega je treba dobro poskrbeti.

Lojze OBLAK
Peter JEREB

Moj obisk v prodajalni v Logatcu je bil čisto slučajen. Tako poslovodkinje trenutno v prodajalni ni bilo, zato sem se pogovoril s prodajalko Heli Dolenc. Takole razmišlja:

»Pravzaprav se center v okolici prodajalne šele razvija. Res pa je tudi, da je konkurenca večja kot je bila. Včasih pridejo kupci pogledat k nam, potem grede še drugam, saj so danes ljudje zelo previdni. Po drugi strani lahko rečem, da je naša ponudba dobra, dovolj široka, saj imamo poleg zelo lepe kolekcije tudi športni program in pa tudi druge materiale kot so: spreji, krtačke in podobno. Od obutve najbolje prodajamo superge; ljudje pa so zadovoljni tudi z drugo našo obutvijo, saj pravijo, da so modeli dokaj modni in udobni. Sicer so kupci na našem področju zelo različni. Pri tem bi omenila, da za starejše ženske nimamo obutve, ki bi bila hkrati lična in udobna. Mislim, da bi to morali upoštevati. Prav tako imamo včasih težave z obutvijo za dečke, posebno takrat, ko kupujejo za prvo obhajilo. Ljudje imajo radi usnjeno obutev, kar je očitno tudi modni trend. Prav tako je zanimiva obutev Mayo, kjer pa so včasih pripombe, da robovi žulijo. Torbice smo pred časom že vzeli iz prodaje, v zadnjem času pa se spet pojavlja povpraševanje po teh izdelkih. Pri športnem programu bi omenila, da je dobro povpraševanje po tenis programu. Poleg tega pa imamo še pre-

cej drugega blaga, kot so rolke, hladilne torbe, žoge, blazine, stoli, kuhalniki, brisače in podobno. Pri prodaji žog bi omenila, da pogrešamo zračno tlačilko, ki bi nam prav prišla, ker je težje prodati prazno žogo, kot pa primerno napolnjeno.

Omenila bi prizadevanje Nade Govekar, ki je zadolžena za oskrbo športne opreme, ki hitro poskrbi, da imamo primerno ponudbo, tudi po ustreznih cenah.

Kar zadeva pogoje dela v prodajalni, mislim, da so kar dobri. Imamo veliko prodajnega prostora, prav tako je tudi skladišče dovolj veliko. Se pa seveda pozna manjša kupna moč prebivalstva. Včasih smo kar vedeli, ko je bila plača, ko so bile sobote ali pa pred prazniki, da bo obiska več. Sedaj pa je očitno premalo denarja. Mislim, da je dobro, da ljudem omogočimo ugodnejši nakup s popustom oz. na podlagi čekov. Morda bi lahko uvedli še kakšne druge ugodnosti, da bi ljudi bolj privabili. Lahko bi omogočili ugodnejši nakup družinam, pri čemer bi prišla v poštev daljša odplačilna doba. Prav tako bi ne bilo odveč, če bi lahko kupcem dali kakšen svinčnik, prospekt ali plakat. V Logatcu sedaj razmišljamo tudi o tesnejšem stiku s kupci. Prav zato bomo uporabili kabelsko omrežje, ki po televizijskem ekranu za področje Logatca omogoča obveščanje ljudi. Upam, da bo tudi to pripomoglo k boljši prodaji.

Nejko PODOBNIK

mi vam vi nam

Organizacija:

Organizacija je logična pot do cilja. Na nas je, da to vemo in da se tako upamo delati.

Organizacija:

Ko naletimo na motnje v delovnem procesu, smo lahko prepričani, da smo pred tem pozabili na organizacijo.

Kadri:

Niso najboljši tisti, ki znajo prepričati ali tisti, ki se dajo prepričati. Najkoristnejši so tisti, ki se znajo sporazumevati.

Kadri:

Ko se »spopadeta« dva strokovnjaka: eden na vodilnem in drugi na operativnem položaju, je prava rešitev tam, kjer je nastala »iskra«.

Denar:

Ko se ne upamo več vlagati v razvoj, vlagajmo vsaj v kader, da nas bo nekoč kdo zamenjal.

Denar:

Denar je okrogel zato, da ga vrtimo in iz najboljše-ga papirja, da ga lahko pogosto predenemo.

Uredništvo

Delovni čas kot faktor produktivnosti in kakovosti poslovanja

V razgovoru so sodelovali: Mojca GANTAR, vodja splošnoorganizacijskega sektorja, Janko REJC, vodja proizvodnje in Helena KAVČIČ, komercialistka. Razgovor je vodil Nejko PODOBNIK, zapiske je pripravila Danila VEHAR.

Delo-življenje:
Morda bi bilo dobro, da bi najprej spoznali kako delajo po svetu?

Helena KAVČIČ:
Delovni čas je tudi na Zahodu precej različen. Najpogosteje pa delajo od 8. do 16. ali 17. ure, z opoldanskim odmorom. Naši kupci običajno delajo od 8. do 17. ure, z uro do ure in pol dolgim opoldanskim odmorom. Razumljivo je, da se moramo prilagajati; tako se z njimi največ dogovarjamo od 8. do 12. oz. od 13.30 do 14.30 ure.

Znotraj službe smo se dogovorili za tak delovni čas, da omogoča normalno poslovanje s svetom.

Delo-življenje:
Kot je znano, je v času od 8. do 12. in od 13. do 16. ure največja storilnost, kajne?

Janko REJC:
Delovni čas od 6. do 14. ure je neustrezen. Zlasti to velja za sedanjí letní čas. Takrat ko smo tukaj, moramo narediti čim več, čim bolj kvalitetno in s čim manj poškodbami. Seveda, če bi prešli na drugačen delovni čas, bi se morali prilagoditi povsod: v šoli, vrtcu, s prevozi, uradne ure v javnih institucijah itd. Mislim, da je prav ta neusklajenost pri našem zadnjem poskusu preprečila uvedbo spremenjenega časa.

V sedanjih razmerah v določenem času ne naredimo toliko kot bi morali, po drugi strani pa marsikdo dela kaj še doma. To pa je stvar davkarije pa tudi podjetja.

Zavedamo se tudi, da nadure ali delovne sobote niso najboljše rešitev, saj se tedaj naredi manj.

Mojca GANTAR:
Tudi jaz mislim, da je delovni čas od 6. do 14. ure neustrezen. V zgodnjih jutranjih urah je človeški organizem še v fazi počitka. Mislim, da bomo morali to bolj upoštevati, saj to slabo vpli-

va na človeka, na drugi strani pa le-ta manj naredi tudi za podjetje. Drugačen delovni čas je bilo v preteklosti težko uvesti, ker so bile izmene. Sedaj se res mnogi v popoldanskem času ukvarjajo s »sivo ekonomijo«, kar predstavlja določen vir dohodka, ki je danes zelo potreben.

Če bi začeli delati kasneje, bi morali ljudje dobiti več denarja; to pa lahko zaslužijo le ob večji storilnosti.

Kar zadeva prilagajanje vrta, šole in drugih, mislim, da ne bi smelo biti težav. Pametno pa bi bilo, da bi se za spremembe hkrati odločile vse firme v kraju. Zanesljivo bo treba upoštevati več stvari, ki zadevajo življenje ljudi.

Janko REJC:
Mislim, da je že ob zadnjih pogovorih bila proti le tretjina ljudi, ki bodo tudi morali razumeti nujnost prilagajanja svetu. Mislim, da bi bilo v tem trenutku realno možno premakniti delovni čas za eno uro, da bi začeli z delom ob sedmih.

Helena KAVČIČ:
Ko smo se prvič pogovarjali o spremembi delovnega časa, so nekateri menili, da bodo matere popoldne premalo z otroki. Sedaj starši otroke za vrtec zbujaajo ob štirih zjutraj, kar je še slabše, saj otroci tako doživljajo prave strese.

Sicer pa mislim, da je delovni čas lahko odvisen od vrste dela. Kar zadeva komercialno, moramo biti skrajno prilagodljivi. Tudi pri ustvarjalnem delu človek ni vedno enako sposoben in zrela osebnost bi morala znati pravilno (tudi v korist tovarne) izkoriščati giblivi delovni čas.

Janko REJC:
V proizvodnji so razmere drugačne, saj morajo vsi na traku delati hkrati. Vemo, da moramo čas maksimalno izkoristiti.

Zavedati se moramo tudi, da bomo odvisni predvsem od tega, kar delamo. V določenem času bo treba narediti in zaslužiti več kot sedaj, ne pa misliti, kaj bomo delali izven delovnega časa.

Mojca GANTAR:
Mislim, da je čas za spremembo mišljenja tudi v tem pogledu dozorel. Vračamo se k človeku, to pa pomeni, da vsak tudi da od sebe največ kar zmore.

Helena KAVČIČ:
Obnašamo se pogosto zelo nesmiselno in neprilagodljivo. Imamo npr. ure za giblivi delovni čas, pa jih ne izkoriščamo. Drugo vprašanje je — kakšen odnos do podjetja imamo kot posamezniki. Ali bolj gledamo le na svoje ozke interese...

ZAKLJUČEK:
Če so na svetu, kjer znajo delati trdo, saj so očitno bolj produktivni in kvalitetni, uvedli de-

lovni čas v najbolj ustvarjalnih urah, ga bomo morali tudi mi. Morda bomo tako delali več in bolje, z manj škarta in poškodb ali stresov (bolezni), saj se bo delno spremenil tudi ritem življenja, ki bo bolj prilagojen naravi. Sprememba delovnega časa sicer ne bo enostavna (potrebna bo tudi določena postopnost), vendar bo na seznamu neizkoriščenih možnosti prav kmalu moral dobiti svoje mesto.

Alpina Italia uspešna

Direktor Alpina Italia Drago Košuta

Ponudila se mi je prilika, da prisostvujem zasedanju skupščine naše firme Alpina Italia, katere večinski lastnik je Alpina Žiri. Skupščina je prav ta dan razpravljala o prvem zaključnem računu. Ugotovljeno je bilo, da firma deluje uspešno, saj je ustvarila tudi dobiček; prav tako nima dolgov, saj jih sproti poravnava. Opravlja tudi večino poslov, za katere je bila ustanovljena.

Zasedanje skupščine je bila tudi prilika, da se pogovorim z direktorjem te firme gospodom Dragom Košuto, ki je hkrati tudi solastnik firme. Le-ta je povedal, da se trenutno največ ukvarjajo s finančnimi vprašanji, kjer predstavljajo pomemben dejavnik v financiranju celotne Alpine, saj imajo kot firma, ki deluje v okviru Evropske skupnosti, možnost za ustrezne finančne aranžmaje. Pomagajo tudi pri pretoku blaga, tako pri uvozu kot izvozu. Zavedajo se tudi, da je vloga firme tudi v komercialnih poslih in računajo, da bodo svoje delovanje še razširili in poglobili. Seveda pa je

pomembno, da ima tudi Alpina v Žireh ustrezno strategijo, ki bi lahko pripomogla, da bi firma v Italiji postala še večji in kvalitetnejši most v poslovanju med Vzhodom in Zahodom, ki bi lahko postalo pomembno torišče dela in hkrati pomemben vir zaslužka tako za firmo v Žireh kot za firmo v Italiji.

O podrobnostih ne bi govorili, lahko povem le to, da je Drago Košuta kot direktor dobro seznanjen z vprašanji, ki tarejo tako Alpino v Žireh kot v Italiji; da dobro pozna tokove, ki so ta čas v Italiji in v Evropi. Vse to bi kazalo izkoristiti z bolj fleksibilno politiko poslovanja, kar bi lahko prineslo tudi več dobička.

»Mislim, da je Alpina perspektivno podjetje, ki bi s svojim programom, tako proizvodnim kot tudi poslovnim, lahko uspešno konkurirala na italijanskem trgu, pa tudi na drugih trgih, vodilni in drugi strokovni ljudje pa bi se morali bolj zavedati možnosti ki se s tem odpirajo,« je še ocenil Drago Košuta.

N. P.

VAŽNO JE... DA VEMO

Kadrovske novice

V mesecu aprilu je bilo pri zaposlovanju delavcev zopet bolj živahno, saj so potrebe iz proizvodnih oddelkov kar deževale. Tako smo v mesecu aprilu in v prvih dneh maja na novo zaposlili kar 18 delavcev; z delom pa je v tem času prenehalo 9 delavcev.

V neposredni proizvodnji v Žireh so se zaposlili: Ro-

man Demšar, Marjan Kranjc, Nijaz Šehić, Miha Kavčič, Roman Bogataj, Erik Burjek, Uroš Demšar, Tomaž Stanovnik, Tadej Burnik, Karla Košir, Petra Žakelj, Tončka Krvina, Robert Homec, Marko Pivk in Frančišek Justin; v obratu v Gorenji vasi pa Marija Lampreht.

Tudi odhodov delavcev je bilo v mesecu aprilu kar precej, saj je šest delavcev odšlo na služenje TO in sicer: Bojan Jereb, Marko Burnik, Marjan Tolar, Marjan Malavašič, Jure Pisk in Marjan Kranjc — iz orodjarne. Z delom so iz oddelkov v Žireh prenehali tudi Bernarda Peternel, Franc Jesenko in Marjan Kavčič.

više kot lani. Prvič se je namreč zgodilo, da se del najema ne bo pokrival iz sklada skupne porabe (preteklo leto se je iz sklada skupne porabe pokrivalo 30% najemnine). Najemnine oz. pavšali za hišice oz. prikolice so zelo visoki (Čatež za en mesec — 910 DEM, Ankaran — pavšal 2700 DEM), zato je tudi najem na dan dokaj visok.

Za letovalce naj še povemo, da bo cena letovanja na dan povprečno okrog 30 DEM.

Tudi na Hrvaškem za svoje

usluge ne ponujajo znatno nižjih cen. Ceno za Strunjan še vedno določa Počitniško društvo Škofja Loka.

Glede na višje cene najema prikolic, menimo, da bo ponudba letovanja zadostovala za potrebe naših delavcev. Upamo, da bo k lepemu dopustu pripomoglo tudi lepo vreme.

Prav gotovo ste že seznanjeni z razpisom za letovanje, zato vas naj le opozorimo, da se do 19. maja lahko prijavite v kadrovski službi.

Mihela OBLAK

OB UPOKOJITVI:

Naš dolgoletni sodelavec Franc Jesenko iz službe za nakup blaga je v mesecu aprilu odšel v pokoj.

Ob upokojitvi mu želimo vse dobro, predvsem trdnega zdravja, dobrega počutja in zadovoljstva med domačimi; na prehojeno delovno pot pa prijetne spomine.

Irma DOLENEC

Kje in kako bomo letovali?

Poletje in z njim dopust, ko si vsi vzamemo nekaj več prostega časa zase in za svojo družino, se nezadržno približuje. Mnogi že razmišljajo, kako bodo letos preživeli dopust, predvsem pa jih zanima ali si bodo s svojim dohodkom lahko privoščili počitnice ob morju ali pa v toplicah.

Zmogljivosti

V Alpini bo letovanje tudi letos še organizirano, čeprav v nekoliko skrceni obliki. Ministrstvo za notranje zadeve iz Ljubljane se je namreč odločilo, da letovanja v Umagu letos ne bo. Vse zadeve v zvezi z urejanjem statusa počitniškega doma Zlatotrog so predali Republikli Sloveniji. Razlog za to je manjše zanimanje za letovanje v tem letovišču; predvsem pa so na to odločitev vplivale neurejene razmere v zvezi s počitniškimi domovi na Hrvaškem.

Alpina ima v Umagu deset počitniških hišic, ki pa so jih zadnja leta delavci zasedali le v času kolektivnega dopusta. Ostale zmogljivosti, s katerimi razpolagamo, so še Ankaran, Strunjan, Atomske toplice in Terme Čatež. Na Hrvaškem pa se boste lahko odločili za letovanje med Maredo in Lanterno.

Interesi

Predvidevamo, da bo letos spet največje zanimanje za toplice. Na morju nimamo velike izbire kampov, saj je teh malo. Odločili smo se za najbolje urejeni kamp v Ankaranu, kjer pa je tudi cena nekoliko višja. Na Hrvaškem prikolic nismo postavljali, ker predvidevamo, da ne bi bile polno zasedene.

Cene

Cene za najem prikolice oz. hišice so v letošnji sezoni precej

Inženirka usnjarskopredelovalne tehnologije Judita Oblak

Ko so za nami izpiti

Končno! Študijske obveznosti so za mano, pripravništvo in strokovni izpit prav tako. In kaj sedaj? Sedaj je tu delovno mesto in opravljanje dela, ki so mi ga zaupali.

Vse se sliši tako lepo in enostavno, a ni. Veliko izmed nas je prehodilo to pot.

Hodiš v šolo, študiraš, vsi od tebe nekaj pričakujejo. Pri-dejo trenutki, ko si zaželiš, da bi bilo vsega tega konec. Konec skrbi in učenja, trepetanja pred izpiti. Kako lepo bi bilo zjutraj vstati, oditi v službo, tam »preživeti tistih osem ur«, potem pa domov in...

Nobenh izpitov! To je za mano. Kljub temu se človek vse življenje uči. Vsak dan je zanj nova preizkušnja, vsako dejanje nov izpit.

Čeprav brez ocen, ali pa vendar. Te ocene so še strožje, ocenjevalcev je še več in mogoče kdaj odpade možnost pravnega izpita.

Sama sem zaključila študij usnjarsko predelovalne tehnologije na FNT v Ljubljani. Po opravljeni pripravniški praksi v vseh oddelkih tovarne, kjer sem se seznanila z načinom dela, povezanostjo in ljudmi, sedaj opravljam delo tehnologa v RPS modne obutve.

Delo me veseli, saj iz dneva v dan srečujem nove naloge in jih skupaj s sodelavci rešujem. SKUPAJ S SODELAVCI, da; pomembno je, da pri takem delu nisi sam. Več glav več je in več rok več zmore. Veliko nas je in vsak izmed nas je član v verigi, ki mora biti trdna, da delo teče.

In če bomo vsi težili h kvalitetno in dobro opravljenemu delu in se bomo zavedali da to kar delamo, delamo tudi zase, se bomo lahko skupaj veselili uspehov in delali načrte za naprej.

Torej, kaj je lepše — študij ali delo?

Vse mora biti. Lepo po vrsti. Stopnice vodijo navzgor, preskakovati jih ne gre.

Mar ni lepše, če z veseljem opravljaš delo, za katerega si se skozi šolanje pripravil.

V praksi spoznaš, preizkušaš in iščeš odgovore na vsa tista vprašanja, ki so ti jih v mogoče malce drugačni obliki že nekoč zastavili.

Iščeš boljše in krajše poti ter spoznaš pravilnost odgovorov in dejanj.

Judita OBLAK

Popravki in pripombe iz prejšnje številke

V razgovoru za urednikovo mizo na temo V DISLOCIRANIH OBRATIH JE TEŽAV LAHKO VEČ, je bilo v odgovoru vodje obrata v Gorenji vasi napačno razbrati kot da nimajo ure za žigovanje prisotnosti. V resnici jo v Gorenji vasi imajo in Vinko Bogataj je predlagal, da bi jih imeli vsaj v večjih obratih in tam, kjer nimajo vratarja.

V sestavku NA PODROČJU ŠPORTNE OPREME HUDA KONKURENCA, so omenjene domače firme, ki imajo lepe, a drage modele. To so: (Elegant in ne Elefanten), Elan, Junior.

Sicer pa je pri športni opremi obrat zalog nekoliko večji kot pri obutvi.

Študentje prihajajo in imajo polno načrtov

Nezahtevni jugoslovanski trgi do razdružitve niso zahtevali toliko vlaganj v razvoj, v inovacije, prilagajanja kupcu in podobnega, zato tudi strukture v podjetju niso načrtnje podpirale mladih prihajajočih kadrov. Tako so številne želje in načrti ostali skriti in potlačeni v podzavest, kjer so verjetno še danes. To je seveda bolj splošna ocena človeka, ki ni imel »sreče« okusiti trdote socialističnih mlčinov. Ne velja pa to samo za Alpino, ampak za vse slovensko gospodarstvo.

Danes so, na žalost, razmere v Sloveniji dokaj podobne. Domače pameti rabimo vse manj in jo tudi vse manj cenimo. Tuj kapital je že začel z nakupi zdravih podjetij, ki še imajo denar za vlaganje v razvoj in s tem za promocijo domače pameti. Domače pameti pa tuj kapital ne rabi — rabi le poceni in pridne roke.

Kje je torej ob tem vloga mladih, svežih, neobremenjenih glav, prihajajočih v Alpino in dozorelih v času rojevanja novih ekonomskih razmerij doma in v svetu?

Alpina na vso srečo ni značilno slovensko podjetje. V zadnjih dvajsetih letih je neprestano poslovala na tujih, zahodnih trgih in tako že pozna konkurenco, ki tam vlada. S sprostitvijo vzhodno-evropskih trgov, se bo konkurenca še zaostila. Lon posli bodo postali vprašljivi. Verjamem, da je vsem jasno, da kapital ne pozna sentimentalnosti in se odloča za vlaganja tja, kjer bo za enako kakovost dobil cenejšo delovno silo in s tem večji profit. In delovna sila v zahodni Evropi je nedvomno cenejša. Trenutno smo še dovolj zanimivi, toda z boljšanjem življenjskega standarda bo cena dela porasla in lon poslov kmalu ne bo več. In kaj bo potem?

Mislím, da je kričeče očitno, da nas lahko reši in postavi ob bok Evropi le lasten razvoj, lastna, domača pamet, lastne blagovne znamke. Tukaj pa vidim odločilno vlogo mladih, šolanih, neobremenjenih ljudi, ki jim bo potrebno dati možnost, da uresničijo svoje načrte in želje, seveda v okviru podjetja. Do sedaj temu, na žalost, ni bilo tako. Če se najprej spotaknem ob študentsko politiko, ki pravzaprav spodbuja povprečnost in ne omogoča kvalitetnega študija; zatem obvezna praksa (katere cilj je prebiti tri tedne v tovarni za nekim strojem), ne omogoča celovitega spoznavanja z delom in življenjem v tovarni; lahko govorimo tudi o odnosu do diplom, ki jih Alpina v glavnem povsem ignorira; pa razna dodatna izobraževanja in študijske ekskurzije, kjer obstajajo različna merila in potrebe. Na kratko: odnos do mladih je vprašljiv, če ne celo odbijajoč.

Mislím pa, da je preobrazba vendarle možna in nujna in da je odločitev uredniškega odbora, da objavi tudi mnenja študentov, prvi in morda odločujoč korak k tej usodni preobrazbi.

Če pa to ni, je verjetno nastopil skrajni čas za premislek in postavitev novih temeljev, slonečih na čustvih, globalni in celostni podobni Alpine in globalni, strateški poslovni politiki doma in v svetu.

Verjamem, da bomo vsi, ki v prihodnjih letih prihajamo, znali in zmogli, ob sodelovanju s starejšimi, te temelje tudi postaviti in pripeljati Alpino med ugledne svetovne proizvajalce športne, pa tudi modne obutve, kamor tudi sodi.

Sicer pa, druge alternative (za obstoj) verjetno tudi ni.

Matjaž Mazzini

V prejšnjih letih so bile v glavni sezoni zasedene vse počitniške zmogljivosti

Brezskrbni sprehodi najmlajših v naravi

Ali bomo v manjših občinah smotrnejše obračali sredstva

Inženir Janez Kosmač je zadolžen za komunalno urejanje kraja

Predsednik komisije za komunalno gospodarstvo in urejanje prostora pri Krajevni skupnosti Žiri je Janez Kosmač. Z njim se tokrat pogovarjamo o načrtih v krajevni skupnosti za leto 1993 in kako te načrte uresničiti.

Janez Kosmač:

Programi krajevne skupnosti so sedaj zelo okrnjeni, saj sredstev za kritje stroškov za vse potrebe ni. Usahnil je stalen vir, ki so ga prejšnja leta prispevale lovne organizacije (3%), kar je krajevna skupnost izključno namenjala za urejevanje komunalnih naprav.

Delo življenje:

Kakšne so te potrebe v krajevni skupnosti ta čas?

Janez Kosmač:

Viri za te namene so izključno v proračunu občine Škofja Loka in prispevki krajanov za določene akcije s tega področja. Kar pa zadeva program krajevne skupnosti na tem področju, lahko govorimo bolj o potrebah in željah. Vem, da smo v preteklih letih gradili telefonsko omrežje,

tako, da imamo sedaj preko 1200 priključkov, ki ga ima sedaj skoraj vsako gospodinjstvo, ali več kot vsaki četrti prebivalec Žirov.

Po zaključku akcije, ki je tekla od leta 1981 dalje, smo to osnovno telefonsko omrežje prepustili PTT, ki pa s tem prevzema kompletno vzdrževanje.

Sedaj naj bi se posvetili urejevanju in asfaltiranju cest v krajevni skupnosti, kamor nameravamo usmeriti vsa možna razpoložljiva sredstva. Vir je seveda spet proračun občine Škofja Loka in prispevki krajanov.

Letos je v programu modernizacija ceste v Melcovi grapi v dolžini 3100 m, to je do Šnitovca in krajši odcep v Nackovi grapi, vse skupaj približno 4000 m. Upamo, da bo to s pomočjo krajanov možno pokriti.

Glede na to, da sodi področje Žirovskega vrha med demografsko ogrožena, bomo kandidirali za sredstva tudi za te namene.

Potreb je ogromno tudi na drugih komunalnih področjih, npr. za kanalizacijo, kjer je čistilna naprava preobremenjena. Prav tako je še veliko neresenih težav na področju urejevanja omrežja kanalizacije. Pričakujemo tudi pobude krajanov, saj je akcije lažje izvesti, če so ljudje za to.

Pomanjkanje sredstev se kaže povsod, zato je seveda večje akcije na tem področju težko izvajati.

Drug problem v kraju so tudi vodni viri, ki so že precej stari; s tem moramo računati. Vse to bo seveda odvisno od denarja in dela v prihodnjih letih, pri čemer občina sodeluje s 30%.

Republika teži k centralizaciji sredstev in zato v tem pogledu bodo manjše občine lahko uspešnejše (če pomislimo, kako smo uresničevali dosedanje projekte na ravni krajevne skupnosti).

Imamo še nekaj prednostnih vprašanj, ki jih bomo morali reševati v skladu s finančnimi in drugimi možnostmi.

Nejko PODOBNIK

Lepi uspehi učencev žirovske osemletke

Uspehi so zanimiv pokazatelj sposobnosti učencev, pa tudi odraz dela z njimi, zato objavljamo del vidnejših dosežkov:

Občinsko tekmovanje 8. razredov v znanju angleškega jezika:

- 6. Miha JELENC — 85% (rešenih nalog)
- 7. Luka ERZNOŽNIK — 84%
- 10. Denis GABER — 80%

Občinsko tekmovanje 6., 7. in 8. razredov v znanju matematike:

- Sonja ŠIFRAR, 6. b: delitev 1. mesta v občini in je prejela srebrno Vegovo priznanje in posebno nagrado, ki jo podeljuje organizator prvem trem uvrščenim tekmovalcem.

Miha MORE, 6. c in Majda SEDEJ, 6. c: skupaj delita 9. mesto in prav tako prejmeta srebrno Vegovo priznanje.

Vseh tekmovalcev 6. razredov je bilo 41, podeljenih priznanj pa 11, tako da gre za zelo lep uspeh naše šole.

Damijan DOLENEC, 7. b: je zasedel 8. mesto in prejel srebrno Vegovo priznanje.

Občinski turnir v malem nogometu

Osnovna šola Žiri — 1. mesto

Regijsko tekmovanje v računalništvu:

Damijan DOLENEC je dosegel 1. mesto in se uvrstil na državno tekmovanje.

Občinsko prvenstvo v odbojki dekleta — 3. mesto
fantje — 4. mesto

Občinsko prvenstvo v malem nogometu

Fantje OŠ Žiri — 1. mesto

Plezanje:

Jure BURJEK — 7. mesto — mednarodno tekmovanje v Italiji za starejše pionirje

Žana JEREB — dvakrat 3. mesto — državno prvenstvo za cicibanke v Radovljici in Škofji Loki

Jošt KOSMAČ — 5. mesto — tekmovanje v Radovljici

Regijsko srečanje fizikov v Radovljici — ekipo sta predstavljala Denis GABER (8. c) in Tina KOSMAČ (8. c); osvojila sta 12. mesto med 35 ekipami Gorenjske.

O regijskih in državnih tekmovanjih iz znanja kemije, matematike, angleškega jezika in vesele šole ter športnih tekmovanjih v raznih panogah bomo še poročali.

Slobodan POLJANŠEK

Na Žirovskem so slavnostno proslavili Dan upora proti okupatorju in Praznik dela

Praznovanje se je začelo s prvomajskim koncertom, 24. aprila v dvorani Svobode. Nastopili so Moški pevski zbor Alpina, Moški pevski zbor podjetij in Pihalna godba Alpine, program pa je povezoval Vladimir Novak z radia Žiri.

V počastitev 50-letnice ustanovitve Žirovske čete je bila 27. aprila pri spominskem obeležju na Broni na Žirovskem vrhu slovesnost, katere so se udeležili preživeli borci, ki so prišli peš in z avtobusi, od blizu in daleč. Janez Jan je orisal zgodovino in pomen ustanovitve Žirovske čete, ki je krvavela v neprestanem in neizprosni boju proti okupatorju.

Znana partizanska pesnica Pavla iz Javorij je recitala svoje pesmi, ki so neizčrpen vir spominov. Kasneje se je srečanje nadaljevalo pri gorenjevaški lovski koči na Javorču. Del udeležencev je Planiškov Rajko povedel na kraj, kjer je med vojno taborila Žirovska četa. Tu so žirovski taborniki že prejšnji večer postavili svoj tabor s tabornim ognjem. Obiskovalcem so ponudili toplega čaja.

Preživeli borci Žirovske čete so z rdečimi nageljni na prsih, ki so jim jih pripela žirovska dekleta, ob dobrem lovskem golažu in okrepljeni pijači, obujali spomine na preživele dni.

Mnogoštevilna udeležba je dokazala, da praznik Dneva upora proti okupatorju ne bo pozabljen, dokler bomo tukaj živeli zavedni Slovenci.

Na predvečer prvega maja so kljub deževnemu vremenu in mokri suhljadi goreli številni kresovi. Žal gosta megla ni dovoljevala, da bi bili večji kresovi po naših kucjih vidni tudi v dolino.

Na praznični dan zjutraj je Pihalna godba Alpina zbudila Žirovce s svojimi živahnimi koračnicami.

Na Goropekah je zazvonilo poldan, ko so godbeniki že dokaj utrujeni pri Planinskem domu zaključili svoj potujoči prvomajski nastop. Po izdatni malici na terasi doma, so namreč zaigrali še precej koračnic, da se je glasba razlegala do meja štirih občin.

Ivan REVEN

Devize lahko zamenjate tudi v videoteki

Pred novim letom je začel Peter Zajc z videoteko pri Kržišniku v Žireh, in kmalu ugotovil, da je s samo videoteko premalo dela in premalo zaslužka. Začel je z razširjeno dejavnostjo same videoteke, s posnemanjem oz. montažo glasbe, z izposajo, v zadnjem času pa tudi z menjavo deviz. Po pogodbi z A banko je s to dejavnostjo začel sredi aprila. Ravna se po tečaju, ki je trenutno na trgu. Največ proda oz. kupi nemških mark, italijanskih lir in deloma tudi francoskih frankov, možna pa je menjava tudi drugih deviz. Zlasti je ta dejavnost zanimiva ob koncu tedna in pred prazniki ter takrat, ko ljudje devize ali denar potrebujejo. Prav zato se s svojo dejavnostjo kolikor mogoče prilagodi potrebam ljudi. Videoteko z menjalnico ima odprto vsak dan od 9. do 12. ure in popoldne od 16. do 20.30 ure, v soboto pa od 16. do 20.30 ure. Seveda pa je možno kupiti ali prodati devize kadarkoli, če je seveda denar.

N. P.

✓ premislek.

Mehko ali »žensko« vodenje je domena prihodnosti. Gre za celotno dojemanje razmer in smisel za ravnotežje.

(dr. Manca Košir)

Ambicije so pomembnejše kot polna vreča denarja.

(Manager 4/93)

Lahko imamo na stotine idej; odgovorni morajo znati določiti njihovo tržno zanimivost.

(dr. Štefan Ivanko)

Bistvo skrbi za kadre je pravočasno pridobivanje, razporeditev in motiviranje za delo.

(dr. Janko Belak)

Ko govorimo o lastninski preobrazbi, moramo razmišljati o naši lastnini.

(dr. M. Mulej)

Bistvo nesporazumov izhaja bolj iz različnih vrednot kot iz neznanja.

(Philip B. Crosby)

Najpomembnejše je dati pobudo in nasprotnika prehiteti.

(dr. Philip Kotlar po samuraju Miyamotu Musashiu: Knjiga petih prstanov)

Uredništvo

Prvo četrtletje — zmerni optimizem

V prvem četrtletju smo izdelali nekaj nad 440.000 parov obutve; od tega 70% modne obutve.

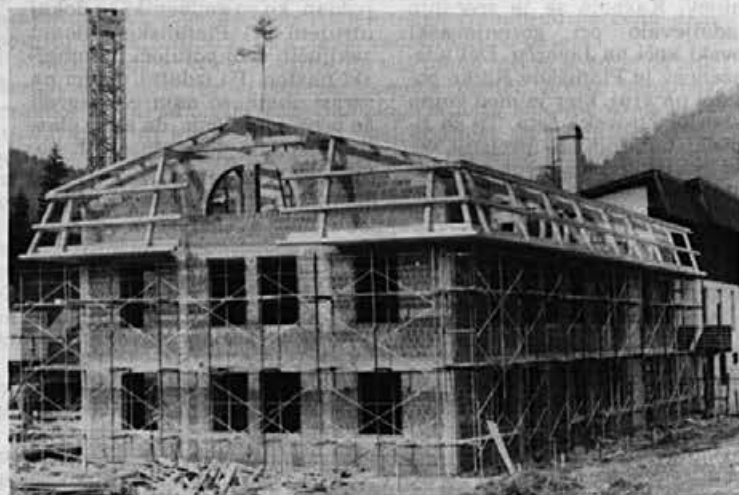
Pri tem se je nekoliko dvignila kakovost izdelave (1,1% izdelane obutve ne ustreza zahtevani kakovosti). Obseg proizvodnje je bil nekaj odstotkov nižji kot lani v prvem četrtletju, vendarle velja povedati, da je bilo to ustvarjeno ob 40% manj nadurah kot lani ob istem času, izostankov pa je bilo več kot lani (boleznine, prazniki). Manj je bilo tudi ur po učinku.

V treh mesecih je bilo prodanih 410.000 parov obutve (93% izdelane), kar je 11% manj kot lani, vrednostno pa 34% več. Pri tem je MPM prodala 11% več parov obutve, vrednostno pa skoraj dvakrat več. Opazno se je povečala prodaja Alpina obutve, prodaja dokupljene obutve pa se je zmanjšala. Obrat zalog se je nekoliko izboljšal, toda ne povsod. Zaloge so se zaradi sezonskega značaja poslovanja povečale.

Po poslovnem poročilu

»Največ težav je s sestavnimi deli, ki niso enakih barv«, pravi vodja obrata Peter Mlinar in mojstrica Magda Dolinar

Zdravstveni dom že dobiva svoje oblike

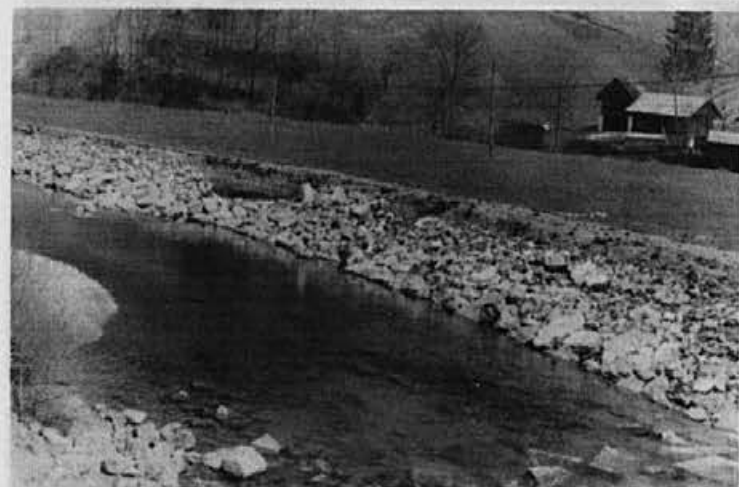
V okviru Hranilno kreditne službe (HKS) Kmetijske zadruge deluje od sredine prejšnjega meseca menjalnica. HKS deluje seveda pod pokroviteljstvom Slovenske zadruge kmetijske banke. Delo HKS je seveda že tradicionalno. Specializirani so za bančne posle.

Menjalnica je le ena izmed njihovih dejavnosti.

Odpirja je vsak dan od 7. do 15. ure, ob sobotah pa 8. do 11. ure.

Tečaj (kurz) oblikujejo po tečajih Banke Slovenije, ki so objavljeni. Menijo, da so ugodnejši kot npr. pri Ljubljanski banki.

ČRNA PIKA

Kako mogoče, da voda še vedno uničuje brežine? Ali se nismo nič naučili od starih »močeradarjev«?

Bo Žirovska noč letos še zanimivejša

Priprave za Žirovsko noč, ki bo 19. junija, že tečejo. V preteklih letih smo bili priče zanimivim dogodkom, pa vendarle se zdi, da Žirovci (s podjetji in drugimi organizacijami vred) nismo dojeli možnosti, ki nam jih omogoča taka prireditve. Ali pa, da imamo morda do take prireditve tudi kakšno odgovornost. Bomo videli, če se tega zavedamo.

- Dopisujte -

»DELO-ŽIVLJENJE« je glasilo Alpine Žiri. Ureja ga uredniški odbor: Jana Erznožnik, Bogo Filipič, Helena Kavčič, Slavko Kristan, Tatjana Pirnat, Silva Pivk, Neško Podobnik — glavni in odgovorni urednik. Naklada: 2.000 izvodov. Fotografija: Brigita Zemljarič. Tisk: Gorenjski tisk Kranj.